

— Kyllä te mielellänne murhattaisitte meidät! — huudahti sama sotilas. — Mutta me emme tule, se on päätetty!

Kapteeni miltei tyyntyi: nyt se oli sanottu tarpeeksi.

Hän asteli juhlallisesti kolmannen komppanian eteen ja komensi kylmällä äänellä:

— Numero 35 — ulos rivistä! Mars!

Sitten hänen silmänsä pienivät koviksi ja teräviksi kuin naskalin kärjet, ja hän sanoi teennäisen hitaasti ja pilkkallisesti:

— Minä luulen, etten kuullut oikein ... sanoitteko päättäneenne, ettette lähde sotaan?

Tuo pilkallinen ääni ärsytti sotilasta, hänen ahavoituneet kasvonsa tummenivat vihasta ja hän lausui lujasti:

— Minä ja toverini emme aio lähteä sotaan. Sen minä sanon — ja se on totta!

Hetkisen oli aivan hiljaista — josakin kaukana kaupungilla vain jyrivät yksinäiset rattaat.

— Vai niin, vai niin! — maiki kapteeni venyttäen ääntään, joka väreili salatusta tyytyväisyydestä, ikäänkuin hän olisi hiljaa myrissyt. — No niin ... Vai niin! Miksi te ette siis lähde sotaan?

Sotamies kiinnitti häneen pelottoman katseensa ja hänen äänensä oli katkera ja metallinkova:

— Sota ei ole muuta kuin teuras-tusta, emmekä me tahdo ruveta murhaajiksi. Ne, joita meidät nyt vietiisiin tappamaan, eivät ole koskaan tehneet meille pahaa. Jos teillä on jotain yksinäistä vihaa naapurimaan herrojen kanssa — niin tapelkaa keskenänne!

Silloin kuului sotilaskeskusta mielenliikutuksesta vapiseva ääni:

— Ja Jumala on kieltänyt tappamisen...

— Ulos rivistä! — karjasi kapteeni käskevästi ja uhkaavasti.

Vaaleaverinen, pitkä sotilas astui rivistä omituisesti hoippuen. Hänen laihat kasvonsa olivat kalvenneet, mutta hänenkään äänensä ei enää vavisut:

— Jumala on kieltänyt tappamisen ... Hän on päinvastoin käskenyt rakastaa vihollisiaan... Teillä on kyllä sotakinne — mutta enemmän tulee kuulla Jumalaa kuin ihmisiä!

— Onko teillä vielä jotain sanottavaa? — kysyi kapteeni käheästi ja hänen silmänsä välkkyivät pahanteluesti.

— Ja silläaikaan kun meidät tapetaan viorraassa maassa, — puhui taas pitkä, laiha mies, — kuolevat vaimomme ja lapsemme kotona nälkiin... Tappakoot siis ennen täällä — jos tahvoivat. Ottakoot vielä senkin synnin päällensä!

Kapteeni käveli muutaman askeleen edestakaisin, aivankuin ymmärtämättä mitä pitäisi tehdä. Vihdoin komensi hän kovalla, käskeväällä äänellä:

— Sotilait! Sitokaa nuo kapinotsijat — ja viekää putkaan! Mars! Yksikään mies ei liikahtanut.

Kapteenin kasvot kalpenivat ja hänen tuuhea täysipartansa heilui — hän ei näyttänyt löytävän sopivia sanoja.

— Kuulitteko te koirat?

Riveistä alkoi kuulua uhkaavaa murinaa ja joitakin synkkiä huudahduksia:

— Me olemme kaikki samaa mieltä!

— Emmekä me sentään koiria ole!

— Viekää meidät siis kaikki putkaan!

— He puhuivat totta.

— Menkää itse putkaan!

Kapteeni käännähti kostonhimoisena sinne tänne, mistä milloinkin kuuli loukkaavimpia huutoja, ja hänen suuri päänsä kelkkui lyhyen kaulan varassa kuin suuren pöllön, joka on äkkiä tuotu päivänvaloon.

Mutta kun hän ei saanut ketään kiinni, alkoi hän vavista raivosta ja huusi äärmustuneena:

— Ellette palkalla tottele, ammutan minä jokainon! Sillä te olette tehneet selvän kapinan! Ja ellette..

Hänen äänensä hukkuivat voimattomana siihen vihan ja katkeruuden myrskyyn, joka puhkesi sotilaskoukossa. Rivit näyttivät hiukan liikahtavan; sekavan metelin ylitse erotti vain joltakin huutoja:

— Ampukaa vain!

— Ei ole väliä missä ammutaan!

— Ammu itse itsesi!

— Mene itse sotaasi!

Kapteeni koetti urhoillisesti pitää puoliaan, mutta ylivoima oli liian suuri. Kasvot raivosta tulipunaisina viitasti hän lähimpänä seisovan aliupseerin luokseen ja käski viedä pääkapinotsijan putkaan.

Kun sotilaat näkivät aliupseerin tarttuvan kapinotsijan hihaan, taukosi meteli yhtäkkiä.

Sotilas riuhtasi itsensä irti, sähköttäen läpitunkevasti:

— Minä en tule yksin!

Aliupseeri pysähtyi neuvottomana, sillä kaikki tuljottivat häntä uhkaavan näköisinä.

Silloin hyökkäsi kapteeni sotilasta kohden punaisena ja raivokkaana kun jättäläismäinen tappelukukko...

— Vai sinä vastustat! Vai niin! Tuosta saat! Menetkö nyt? Menetkö?

Ja joka lauseen välillä iski hän sotilasta kaikkiin voimin nyrkillä suoraan kasvoihin, sitten kummallekin korvalle; tämä saattoi vain vaivoon pysyvä pystyssä ja veri alkoi vursua hänen suustaan ja sieramistaan...

— Älkää lyökö enää! — koetti sotilas iskujen välillä katkonaisesti sopeuttaa, mutta sai samassa entistä ankaramman iskun vasten suutaan ja lennähti hervottomasti selälleen.

Näytti aivankuin pahahenki olisi mennyt mieheen. Kun äkkiä nousi ylös, olivat hänen kalpeat, vertavuotavat kasvonsa väristyneet — ja nopeana kuin haavoittajansa kimppeen syöksevä panteri hypähti hän pistin ojaossa kapteenia kohden...

Tämä sai juuri sapelinsa tupesta, kun leveä pistin hurjalla voimalla lävistä hänen rintansa...

Kapteenin kädet revähtivät levälleen; hän vaipui käheästi voimkaisten maahan... joitakin hervottomia potkaisuja — ja hän oli kuollut.

Syntyi kauhea sekasorto. Kolme aliupseeria hyökkäsi sapelit paljastettuina murhaajan kimppeun, ja ensin näytti siltä kuin tulisi tämä silmänräpäyksessä silvotuksi...

Mutta samalla hetkellä kuului raivokas, moniääninen järjhdys... Murhaaja hypähti nopeasti hiukan taakse päin — ja kolme sapella välikähti tyhjässä ilmassa... Aliupseerin ylitse vyörähti ikäänkuin harmaa, sekava salto, huutoja teräsaselden kalsketta — sitten kaikki väimäni vähitelten, muuttui taas hiljaiseksi...

Vanhempi luutnantti seisoi hlukan sivussa nuoremman toverinsa kanssa ja hänen kasvonsa olivat kalvenneet. Hidunväriseksi. Nyt hän kopeloi suonenvedontapaisesti revolveriansa, hän vapisi niinkuin hänellä olisi ollut ankara vihu ja änkytti katkonaisesti:

— Mitä... te olette... tehneet?

Häntä lähenei eräs voimakkaan nä-

Vapaasti—Ihmeellistä Musiikkia—Uusin Keksintö—Vapaasti

Kello Saanut Huomiota Voidessaan Soittaa Maailman Parhaita Musiikkia.

Olette hämmästyneet ja lumottu, kuullessanne sellaista ihmeellistä musiikkia, mitä on kätkeyty siihen vasta keksittyyn kelloon, joka juuri on Euroopasta saapunut. Tämä kello soittaa ihmeellisiä sävelteitä, joita ovat soittaneet huomattuimmat taiteilijat, ja te voitte nauttia heidän soitostaan, vain vetämällä kelloa ja painamalla napista. Se soittaa valikoituja kappaleita miltei 20 minuutin ajan, kenenkään arvaamatta mistä säveleet tulevat.

Teldin ei tarvitse tuhata rahaanne ostaa kenne kalliita soitto-koneita, kuten pianoja, fonografeja, enempiä kuin mitään rullia, levyjä, j. n. e., sillä tämä kello on valmistettu niin, että sen soittama musiikki vastaa minkä kalliin soitto-koneen musiikkia tahansa.

Tämä kello on tehty puhtaasta bronsista ja silattu paksulla kultakerroksella. Koska se on erikoisen taidokkaasti valmistettu, on se kodissanne todellinen taideteos. Kellon sisusta on niin taidokkaasti valmistettu, että se käy täsmällisemmin kuin mikään tähän asti kaupassa ollut kello.

Soittokoneenimi on asetettu kellon alaosaan, mikä estää laitteeseen pölyn laskeutumisen ja tekee mahdolliseksi äänen kirkaana ja miellyttävänä pysymisen.

Tämä kello, joka on näin arvokas jokaiselle, ei ole ainoastaan tarkka ajanpitäjä, vaan myöskin erinomainen soitto-kone.

Se on hyvinkin \$18.00 arvoisen, vaikkakin meidän hintamme tämän kuun aikana on ainoastaan \$6.50, 25 vuoden takauksen kanssa. Käyttäkää heti hyväksenne tätä tarjoustamme, sillä hinta tulee myöhemmin oimaan \$18.00.

Leikkakaa irti tämä ilmoitus, kirjottakaa nimenne ja osoitteenne siihen SELVÄSTI ja lähetäkää se meille postitse, liittäen kirjeen mukana 50c lähetyskustannuksien osittaiseksi korvaukseksi. Lopun voitte maksaa kun kello on saapunut teille.—Pitäkää sitä kymmenen päivää kokella ja jos ette silte ole siihen tyytyväinen, niin annamme teille rahanne takaisin. Kirjottakaa tänään.

UNION SALES COMPANY, Dept. 84, 673 W. Madison St., Chicago, Ill.

köinen mies, sanoen puolittain ystävällisesti ja uhkaavasti:

— Herra luutnantti — emme tahdo teille mitään pahaa. Lähtekää siis vain ilmoittamaan...

Luutnantti toverineen lähti.

Tuo suuri miesjoukko oli hajaantunut useaan tihedään ryhmään.

— Veljet, miten käyne? — kuului erässä ryhmässä levoton pelokas ääni; joku huudahti raskaasti, muutamat loivat ympärilleen hätätynteltä katseita.

— Kapteenia ei olisi saanut tappaa...

Suurimman ryhmän keskellä seisoi murhaaja, masentuneena, kumpleman-kalpeana; veri vuoti hänen suustaan ja sieramistaan, mutta ei hän näyttänyt sitä huomaavankaan. Kun hän raskaasti hengittäen katsahti himmein silmin ympärilleen, tuli mieleen kuolettavasti haavoitettu metsäneläin joka herkillä korvillaan kuulee lähelevän metsästäjän askeleet...

— Veljet... pahasti minä tein... — puhui hän matalalla, miltei vaikerovalla äänellä. — En ymmärrä, miten kaikki kävi, en aikunut... Mutta kun jalkaani poltti niin kovin siitä juoksettamisesta päivällä, ja kun hän ei taonnut... en ymmärtänyt enää mitään...

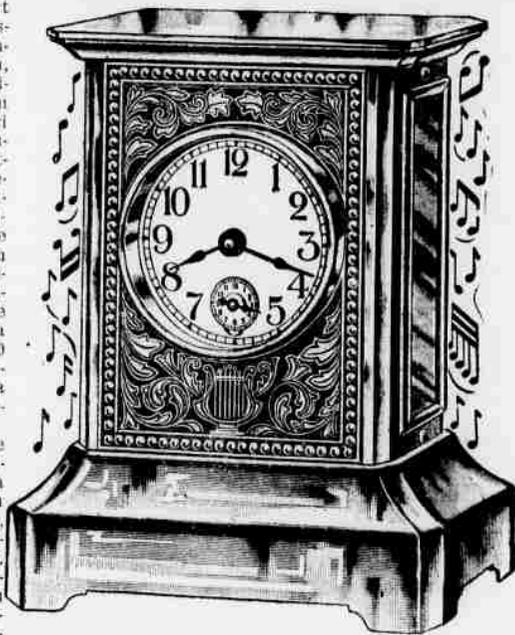
— Oma vikansa! Sinua emme syytä! — huusivat useat kiihkeästi.

— Oikein teit!

— Oikein se ei ollut, — alkoi matalalla soituvalla äänellä sama mies, joka luutnanttia oli puhutellut. — Sitä voi tulla vielä kauheita seurauksia. Mutta minkä sille voi — ihmisen on sentään ihmisen.

— Niin on! Emme voi syyttää! — Emme sinua syytä, veli!

(Jatk.)

MERI JA IHMINEN.

Kirj. Charles Baudelaire.

Sä merta lemmit, lemmit ihmisen, on meri kuvastin sun sydämesi, tuo lakkaamatta vyöryväinen vesi ja sielus katkera kuin kullu sen.

Sa syöksyt synkkään pohjaan povet oman,

siell' omaa kuvaasi syöt ja syleilet, ain' armaat kuulla mielit nyyhkehet sen valituksen raskaan loputtoman.

Syyt, salaisuudet sanomattomat on niin syömmess' ihmisen kun meren syvän,

ja alle vaahdopinna hämärtyvän te pilloitate aarteet pimennon.

Tuo joka päivä teille taiston uuden ei säili kiellä, omatunto lyö; on ystäväne kuolema ja yö, te sotaveikot halki ikuisuuden.

Tilaa Toveritar!

— Kenelle ei vielä tule Toveritar, kiiruhtakoon tilaamaan sen heti!

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyytäkää VAPAA 5 LÄÄKEKIRJA — No. 5

Sillä on yli 25 vuotta ja milten tantia sell. tittynä. Kun myöskin täydellinen luottelu suomalaisista kotilääkkeistä. Mistä jokin voi tulla sopivan lääkkeen taustalle, samaten myöskin lääkkeiden hintat y. m.

Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan toiminnallisia valmisteita, joita Suomessa on jo käytetty monia vuosia.

Tämän kirjan saatto vapaasti ja pitkä sen olla jollakseen suomalaisessa kodissa, sillä ette vielä koska sitä tarvittotte, varoilla huuhkuttelakkeita ja huuhkuttelaita.

—Lignellin Aptteekki on suuri—
—Suom. Aptteekkilike Yhdysvalloissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.